

alligevel har så stor en erhvervsindtægt, at de ikke kan få pension.

Provenutabet som følge af de foreslåede indtægtsbestemte nedslag for folkepensionister og andre ældre personer kan for skatteåret 1967-68 rent skønsmæssigt anslås til omkring 55 mill. kr. for statsindkomstkatten og til omkring 15 mill. kr. for folkepensionsbidraget. Hertil kommer et provenutab som følge af det foreslåede faste nedslag for personer, der modtager invalidepension efter de nye regler. Det kan rent skønsmæssigt anslås til ca. 12 mill. kr. for statsindkomstkatten og godt 1 mill. kr. for folkepensionsbidraget. Den væsentligste del af disse sidste beløb skyldes dog ikke overgangen til det faste nedslag, men den i det følgende omtalte bestemmelse i forslaget § 4, hvorefter den skattepligtige skal have nedslag, når hustruen opfylder nedslagsbetingelserne.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes:

Til § 1.

Bestemmelsen giver en indledende oversigt over den foran omtalte nyordning, hvorefter visse skattepligtige får et fast nedslag, medens andre får et nedslag, der aftrappes efter indkomstens størrelse på lignende måde som det nugældende nedslag.

Til § 2.

Det faste nedslag på 2.500 kr. gives ifølge forslaget til følgende grupper:

1) Skattepligtige der oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære invalidepension med helt grundbeløb og helt invaliditetsbeløb samt eventuelt beløb for erhvervsudygtighed. Det drejer sig som tidligere nævnt om invaliderede, hvis erhvervs-evne er nedsat med omkring $\frac{2}{3}$ eller mere, og som får invalidepension efter de nye regler i § 3, stk. 2-3, i lov nr. 219 af 4. juni 1965 om invalidepension m. v.

2) Skattepligtige der oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære invalidepension med halvt grundbeløb og halvt invaliditetsbeløb. Det drejer sig om personer, hvis erhvervs-evne er nedsat i mindre grad end i de foran under 1) nævnte tilfælde, men dog med mindst halvdelen, jfr. invalidepensionslovens § 3, stk. 4.

3) Skattepligtige der oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære invalidepension med bistands- eller plejetillæg. Denne gruppe omfatter personer, der lægeligt bedømt er lige så stærkt invaliderede som de foran under 1) nævnte, men som har en sådan erhvervsindtægt, at de efter den i invalidepensionslovens § 3, stk. 5, foreskrevne

bedømmelse ikke kan få invalidepension, jfr. lovens § 15, stk. 1. Bestemmelsen i nr. 3) omfatter alene tilfælde, hvor sådanne personer foruden invaliditetsydelsen tillige oppebærer (eller er kendt berettiget til at oppebære) bistands- eller plejetillæg efter invalidepensionslovens § 15, stk. 3.

Det er en forudsætning for at få nedslag, at den skattepligtige opfylder en af de under 1)-3) nævnte betingelser ved skatteårets begyndelse den 1. april.

Til § 3.

Ifølge forslaget omfattes følgende grupper af reglerne om indkomstbestemt (aftrappet) nedslag:

1) Skattepligtige der opfylder aldersbetingelsen for at oppebære folkepension. De gældende aldersbetingelser findes i § 2, stk. 1, nr. 1)-3), i lov nr. 218 af 4. juni 1965 om folkepension.

2) Skattepligtige der oppebærer eller er tillagt ret til folkepension eller pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl. (lovbekendtgørelse nr. 268 af 26. august 1964).

3) Skattepligtige der oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære invalidepension med invaliditetstillæg. Det drejer sig om invalidepensionister, der ved invalidepensionslovens ikrafttræden den 1. april 1966 var mellem 60 og 67 år, og som i medfør af overgangsreglerne i invalidepensionslovens § 43, stk. 1, 2. pkt., får invalidepension med invaliditetstillæg og således bevarer deres hidtidige pensionsmæssige stilling.

Ligesom i § 2 skal den skattepligtige opfylde betingelserne ved skatteårets begyndelse.

Hvor en skattepligtig samtidig opfylder betingelser i § 2 og i § 3, stk. 1, følger det af § 3, stk. 2, at den pågældende skal have fast nedslag. Dette får især betydning, hvor en enlig, ældre, invalideret kvinde samtidig opfylder en af betingelserne i § 2 og betingelsen i § 3, stk. 1, nr. 1).

Til § 4.

Bestemmelsen angår alene tilfælde, hvor det *kun* er den skattepligtiges hustru, der opfylder betingelser i § 2 eller § 3, stk. 1, nr. 1)-3), medens manden ikke gør det. Forudsat at ægtefællerne sambeskattes, foreslås det, at nedslagsreglerne i §§ 2-3 skal finde tilsvarende anvendelse i sådanne tilfælde.

Hvis den ene af to sambeskattede ægtefæller opfylder en af betingelserne i § 2, medens den anden opfylder en betingelse i § 3, skal det ifølge forslaget være afgørende, hvilken betingelse manden opfylder.